

Особливості проектування показників фінансової звітності підприємства

Автором досліджено особливості проектування показників фінансової звітності підприємства, запропоновано підходи щодо удосконалення існуючої методики прогнозування на основі розробки узагальненої балансової моделі проектованої фінансової звітності.

проекування, фінансова звітність, способи прогнозування, узагальнена балансова модель проектованої фінансової звітності

Ефективне управління бізнесом не можливе без глибокого розуміння економічних законів, сутності господарських операцій, показників фінансової звітності та взаємозв'язків між її окремими формами. З метою підвищення результативності господарювання на підприємствах проводиться аналіз фінансового стану з використанням фінансової звітності як за поточний проміжок часу (місяць, квартал, рік), так і прогнозної. Прогнозна фінансова звітність складається до моменту здійснення господарської операції у відповідності з обраною стратегією суб'єкта господарювання на основі урахування прогнозів збуту, обсягів та структури виробництва, загальних та одиничних витрат, фінансових результатів. Тому будь – які зміни ситуації на мікро – та макрорівнях потребують коригування системи запланованих показників фінансової звітності підприємства.

Проектування показників фінансової звітності суб'єктів господарювання може здійснюватись з використанням різних способів: методів прогнозування основних тенденцій розвитку (тренда) (способи ковзникового середнього, найменших квадратів, експоненційного згладжування), методів моделювання (способи матричного, структурного, сітьового моделювання), методів експертних оцінок (індивідуальних та колективних), регресійного методу, методу нормативних коефіцієнтів, методу регулювання статей, нециклічного та ітеративного (циклічного) методів проектування. Особливості їх застосування розглядаються у літературних джерелах зі стратегічного аналізу, планування та прогнозування, статистики і досліджуються Головка Т. В, Гордієнко П. Л., Редченко К. І., Саговою С. В та іншими науковцями. У той же час, у працях Гордієнко П. Л. та Редченко К. І. пропонується використовувати метод відсотка від продажу при складанні проектованого звіту про фінансові результати, у відповідності до якого передбачається, що собівартість реалізованої продукції, адміністративні витрати та витрати на збут зростають пропорційно до нарощування обсягу реалізації [4, с. 208 – 209; 5, с. 202]. Слід зазначити, що результати такого проектування матимуть високий рівень похибки, тому що у розрахунку на загальний обсяг реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) сума постійних витрат підприємства залишається сталою величиною, а пропорційно до нарощування обсягів продажу змінюватиметься лише сума змінних витрат. Крім того, витрати на збут значною мірою пов'язані з процесом формування цін за каналами продажу, і тому не можна однозначно стверджувати, що їх загальна сума збільшиться прямопропорційно до нарощування обсягів реалізації.

Отже, виникає необхідність у вдосконаленні методики складання проектованої фінансової звітності на основі обґрунтування переваг та недоліків окремих методів

стратегічного аналізу та прогнозування. Виходячи з цього, основним завданням даної статті є удосконалення існуючої методики шляхом розробки узагальненої моделі проекрованої фінансової звітності підприємства.

Склад фінансової звітності підприємств України та загальні вимоги щодо формування відображених у ній показників регламентуються, перш за все, Законом “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” від 16.07.1999 р. №996 – XIV зі змінами та доповненнями [1], а також положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку.

Фінансова звітність суб'єктів господарювання (крім бюджетних установ, представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності та суб'єктів малого підприємництва) включає:

- форму №1 “Баланс”;
- форму №2 “Звіт про фінансові результати”;
- форму №3 “Звіт про рух грошових коштів”;
- форму №4 “Звіт про власний капітал”;
- форму №5 “Примітки до річної фінансової звітності”.

Для підприємств малого бізнесу та представництв іноземних суб'єктів господарської діяльності національними положеннями (стандартами) встановлюється скорочена за показниками фінансова звітність у складі форм №1 – м “Баланс” та 2 – м “Звіт про фінансові результати”.

На підставі статті 12 п. 1 Закону “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” суб'єкти господарювання, які мають дочірні підприємства, крім фінансових звітів про власні господарські операції зобов'язані складати та подавати консолідовану фінансову звітність. Порядок її складання регламентується П(С)БО 20 “Консолідована звітність”, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 30.07.1999 р. №176, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.08.1999 р. за №553/3846. Консолідована звітність подається лише власникам (засновникам) підприємства (згідно з постановою КМУ “Про порядок подання фінансової звітності”).

Об'єднання підприємств крім власної звітності складають зведену фінансову звітність, яка охоплює результати функціонування всіх підприємств, що входять до складу об'єднання, у відповідності з П(С)БО 19 “Об'єднання підприємств”, затвердженим наказом Міністерства фінансів України від 07.07.1999 р. №163 та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 23.07.1999 р. за №499/3792.

У відповідності до П(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.03.1999 р. №87 та зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 21.06.1999 р. за № 391/3684 [2], фінансова звітність забезпечує інформаційні потреби користувачів щодо:

- оцінки якості управління;
- придбання, продажу та володіння цінними паперами;
- участі в капіталі підприємства;
- забезпеченості зобов'язань підприємства та оцінки здатності суб'єкта господарювання своєчасно виконувати свої зобов'язання;
- регулювання діяльності підприємства;
- визначення суми дивідендів, що підлягають розподілу;
- інших рішень.

В сукупності прогнозних форм фінансової звітності найбільш важливими для проведення стратегічного аналізу та управління є баланс та звіт про фінансові результати, тому що на основі відображеної у цих формах інформації можна здійснити попередню оцінку фінансових результатів та показників рентабельності діяльності

підприємства, визначити потреби у зовнішньому фінансуванні та у власних оборотних коштах.

Побудова проектного балансу основана на урахуванні принципу подвійного відображення господарських операцій в обліку. У загальному вигляді балансове рівняння можна представити наступним чином:

$$\sum \text{Активів} = \sum \text{Пасивів} . \quad (1)$$

Подібні балансові ув'язки існують на будь – якому рівні фінансово – господарської системи підприємства:

1) при активізації впливу зовнішнього середовища (фінансових установ, покупців, постачальників ресурсів) відбувається надходження необоротних та оборотних активів і одночасне збільшення зобов'язань на рівновелику величину.

Прикладом такої ситуації є спрямування банківських коштів на поповнення активів суб'єкта господарювання;

2) внаслідок взаємодії фінансово – господарської системи із зовнішнім середовищем відбувається рівновелике зменшення активів та зобов'язань.

Приклад: підприємство розраховується з банком за користування кредитом, з іншими кредиторами – за продукцію (товари, роботи, послуги);

3) операції, що відбуваються на рівні підсистем активів або зобов'язань спричиняють балансові зміни у взаємопов'язаних об'єктах активів чи зобов'язань.

Приклад: видача готівкових коштів на придбання канцтоварів.

При здійсненні прогнозування на основі урахування балансових залежностей обґрунтовується порівнянність показників взаємопов'язаних статей у межах форм річної фінансової звітності.

Розробка прогнозних фінансових звітів повинна здійснюватись з урахуванням наступних моментів:

- необхідний рівень фінансових показників для досягнення стратегічних цілей і тактичних завдань підприємства;
- розробка нових тактичних шляхів для досягнення стратегічних цілей на основі урахування проблем та перешкод;
- обґрунтування витрат та доходів суб'єкта господарювання.

Підготовку проективних фінансових звітів розпочинають з детального аналізу окремих складових фінансової звітності та показників фінансового стану підприємства за минулі періоди. На основі урахування результатів проведеного аналізу здійснюється поетапне прогнозування у такій послідовності:

- 1) прогнозування доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- 2) підготовка проектного звіту про фінансові результати;
- 3) складання проектного балансу, формування додатково необхідних фондів;
- 4) підготовка проективних звітів про рух грошових коштів та власний капітал підприємства.

Відправною точкою етапу прогнозування є визначення очікуваного доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг). При цьому враховуються такі основні чинники, як прогнозований попит на певну продукцію (товари, роботи, послуги), наявні на підприємстві виробничі потужності, рівень механізації та автоматизації, загальна структура виробництва та асортиментні зміни його обсягів, канали збуту та ціни продажу.

Важлива складова стратегічного аналізу – підготовка проектного звіту про фінансові результати та узагальнена оцінка відображених у ньому показників. Значна увага спрямовується на дослідження складу витрат операційної, інвестиційної,

фінансової діяльності підприємства, а також прогнозування собівартості окремих видів продукції, порівняння загальної суми доходів та витрат, визначення суми нерозподіленого прибутку.

Прогнозна сума доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) коригується шляхом вирахування податку на додану вартість, акцизного збору та інших вирахувань з доходу, на основі чого отримують чистий дохід. Різниця між чистим доходом та собівартістю реалізованої продукції являє собою проєктований валовий прибуток (збиток). Потім валовий фінансовий результат коригується на суми доходів та витрат в залежності від видів діяльності підприємства. На основі такого розрахунку визначають проєктований чистий прибуток. Прогнозний звіт про фінансові результати повинен завершуватись визначенням суми, яка може бути реінвестована у виробництво.

У процесі складання проєктованого балансу можуть виникати порушення балансового зв'язку між сумою активів та пасивів. Так, якщо актив проєктованого балансу перевищуватиме пасив, то виникає потреба в урахуванні додатково необхідних фондів (ДНФ) (за рахунок збільшення власного капіталу, довгострокових або поточних зобов'язань). У випадку, коли пасив проєктованого балансу перевищує актив, коригують (збільшують) суму активів (як правило в частині оборотних активів). Коригування окремих розділів активу та пасиву балансу здійснюється з використанням регуляторних статей, кожна з яких прямо не залежить від прогнозованих показників грошової виручки і прогнозується індивідуально.

Наступним етапом підготовки проєктованих фінансових звітів є прогнозування звітів про рух грошових коштів та власний капітал. І хоча даний етап більшість науковців вважають не обов'язковим, проте не слід нехтувати розробкою зазначених звітів, оскільки вони є основою для розшифровки відповідних статей активу та пасиву бухгалтерського балансу, у яких відображаються залишки грошових коштів та власного капіталу.

При складанні прогнозної фінансової звітності підприємства слід керуватися нормами чинних П(С)БО, оскільки у них висвітлюється сутність окремих її статей.

Загальна схема підготовки проєктованих фінансових звітів представлена на рис.1.

На фінансовій структурі бізнесу відображається кожна господарська операція, яка формує балансове рівняння.

Проєктований звіт про фінансові результати складається, передусім, з метою визначення очікуваної суми нерозподіленого прибутку. Саме на цю величину підприємство може збільшити обсяг власних джерел фінансування та зменшити загальну потребу у фінансових ресурсах.

Під час проєктування та проведення аналізу грошової виручки як важливого показника проєктованого звіту про фінансові результати необхідно звертати увагу на історичний аспект формування цін та фактор інфляції. Розмір виторгу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) залежить від кількості та асортименту продукції, що підлягає реалізації, а також від рівня реалізаційних цін та розрахункової дисципліни. Кількість реалізованої продукції прямо впливає на величину виторгу, а її асортимент здійснює двоякий вплив на суму виручки: зростання в загальному обсязі реалізованої продукції частки асортименту з вищою ціною збільшує величину виручки, і навпаки. Рівень цін може змінюватись під впливом якості та споживчих властивостей, попиту та пропозиції. У випадку, коли держава встановлює фіксовані чи регульовані ціни, виручка від реалізації продукції залежить від рівня преїскурантних цін.

Прогнозовану оптову ціну окремого виду продукції можна розрахувати за формулою:

$$Ц = C + П + НП, \quad (2)$$

де C – собівартість продукції, яку передбачають реалізувати;
 $П$ – прибуток від реалізації продукції;
 $НП$ – непрямі податки.

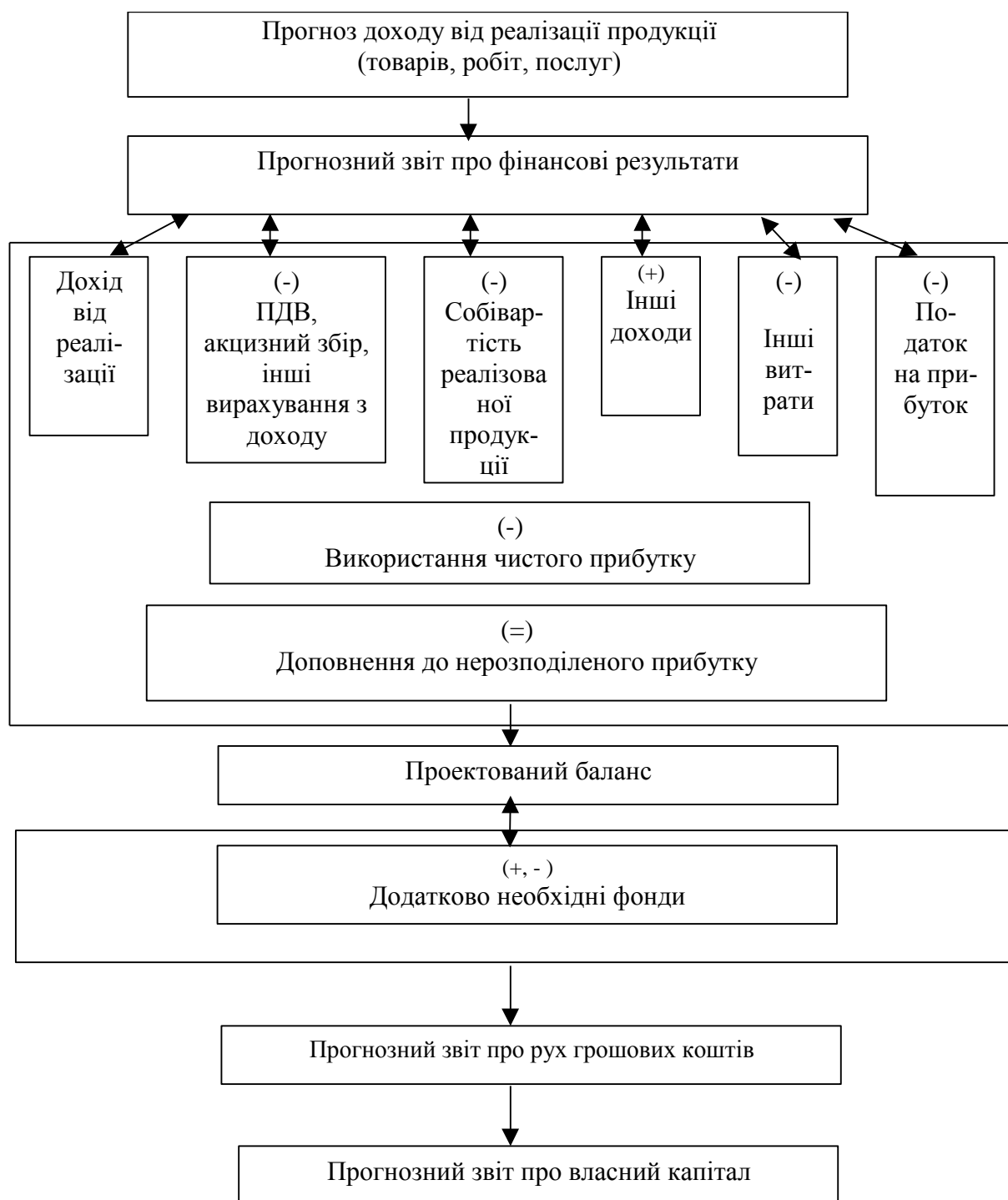

Рисунок 1 - Послідовність підготовки форм проектованої фінансової звітності.

Підприємство може отримувати доходи від різних сфер діяльності:

- операційної (основна та інша операційна);
- інвестиційної (від продажу необоротних активів);
- фінансової (від розміщення цінних паперів).

Вагому частку доходу суб'єкт господарювання отримує у вигляді виручки від основної діяльності. Її прогнозовану величину визначають за формулою:

$$BP_n = \sum PП_n \times Ц_n, \quad (3)$$

де BP_n – прогнозована виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);

$PП_n$ – прогнозований обсяг реалізованої продукції у натуральному вимірникові (визначається з урахуванням прогнозованої зміни залишків продукції);

$Ц_n$ – прогнозований рівень цін.

При прогнозуванні суми витрат на виробництво та реалізацію продукції необхідно враховувати розподіл витрат на змінні та постійні. Виходячи з цього, загальна прогнозована сума витрат підприємства, пов'язаних з виробництвом та продажем певного виду продукції, може бути визначена за формулою:

$$Y = a + v \times x, \quad (4)$$

де Y – загальна сума витрат;

a – сума постійних витрат;

v – питомі змінні витрати;

x – обсяг продукції у натуральному вимірникові.

При прогнозуванні витрат за окремими статтями використовують формулу:

$$B = \sum (H \times O \times Ц), \quad (5)$$

де B – сума витрат за статтею;

H – норма витрачання ресурсу на одиницю продукції;

O – кількість продукції;

$Ц$ – ціна за одиницю ресурсу.

Прогнозування фінансових результатів здійснюється на основі урахування сутності окремих складових доходів та витрат. На першому етапі здійснюється прогнозування фінансових результатів від продажу окремих видів продукції, а на послідуючих етапах визначають очікуваний валовий прибуток (збиток), фінансовий результат від операційної, інвестиційної, фінансової діяльності. Фінансовий результат від надзвичайних подій спрогнозувати важко. При визначенні чистого прибутку необхідно врахувати суму податку (базова ставка – 25%).

Визначення прогнозного обсягу фінансових потреб підприємства може здійснюватись на основі урахування динаміки грошової виручки, балансу грошових надходжень та оборотності коштів. Так, якщо прогнозується збільшення обсягів продажу, то підприємство повинне мати більше грошових коштів в обороті, а також запасів сировини, матеріалів та готової продукції. Крім того, необхідно передбачити приріст несплачених рахунків дебіторів.

Фінансові потреби підприємства у зовнішніх джерелах фінансування розраховують за формулою:

$$\Phi_{зовн.} = [(A : BP) \times \Delta BP] - [(П : BP) \times \Delta BP] - K \times BP, \quad (6)$$

де $\Phi_{зовн.}$ – фінансові потреби підприємства у зовнішніх джерелах;

A – вартість активів, які змінюються залежно від товарообігу;

$П$ – сума пасивів, які змінюються залежно від товарообігу;

BP – прогнозована виручка від реалізації;

ΔBP – прогнозований приріст виручки від реалізації;

K – співвідношення чистого прибутку після виплати дивідендів до товарообігу.

Важливим моментом при прогнозуванні є упорядкування балансу грошових надходжень. З цією метою порівнюється прогнозований обсяг надходження коштів та сум до виплати, на основі чого, з урахуванням залишку коштів на початок періоду, визначається очікуваний залишок на кінець періоду. При дефіциті коштів підприємство

повинне визначити, як і де позичити кошти, а при їх надлишку – розглянути пропозиції про інвестування для отримання додаткового доходу.

Надходження коштів доцільно прогнозувати з урахуванням коефіцієнта оборотності коштів у розрахунках. Витрачання коштів прогнозують за напрямками:

- витрати на оплату праці ;
- розрахунки за користування залученими та позиковими ресурсами;
- виплати дивідендів;
- сплата податків.

Рух грошових коштів прогнозується у розрізі видів діяльності: операційної, інвестиційної та фінансової з розбивкою за місяцями.

Проектований звіт про власний капітал повинен містити дані про очікувані зміни у загальному обсязі капіталу та за його видами: статутний капітал, пайовий капітал, додатковий вкладений капітал, інший додатковий капітал, нерозподілений прибуток, неоплачений та вилучений капітал.

При цьому враховуються:

- очікувані залишки на початок періоду;
- коригування (можливі зміни в обліковій політиці тощо);
- чистий прибуток та напрямки його прогнозованого розподілу;
- прогнозовані внески учасників;
- очікуване вилучення капіталу (викуп акцій, їх перепродаж, анулювання викуплених часток, зменшення номінальної вартості акцій);
- прогнозовані залишки власного капіталу на кінець періоду;
- інші зміни в капіталі.

Дані стосовно прогнозованих змін по залишках грошових коштів, власного капіталу та за іншими операціями переносять до прогнозної балансової моделі. Основою її складання є початковий баланс підприємства, на базі якого (з урахуванням тенденцій зміни показників протягом останніх років) фінансова служба підприємства прогнозує доходи, витрати та фінансові результати.

Розглянемо приклад побудови узагальнюючої балансової моделі проектованої фінансової звітності.

Склад та структуру активів і пасивів підприємства розкриває початковий баланс в сумі 2364 тис. грн. На поточний рік підприємство прогнозує:

1. Придбати основні засоби на суму 325 тис. грн. за рахунок довгострокового банківського кредиту;
2. Придбати матеріали на суму 400 тис. грн.;
3. Використати матеріали у процесі виробництва на суму 370 тис. грн.;
4. Використати кошти на оплату праці на суму 380 тис. грн.;
5. Нарахувати амортизацію основних засобів в сумі 300 тис. грн. ;
6. Відобразити загальновиробничі витрати, обумовлені управлінням процесом виробництва продукції, в сумі 205 тис. грн.;
7. Оприбуткувати готову продукцію. Враховуючи, що обсяг незавершеного виробництва у початковому балансі 50 тис. грн., сума прогнозованих витрат, віднесених на продукцію – 1255 тис. грн., а очікувані залишки незавершеного виробництва – 85 тис. грн., прогнозована виробнича собівартість становитиме 1220 тис. грн.;
8. Отримати кошти від покупців на суму 3460 тис. грн. (без ПДВ);
9. Визначити собівартість реалізованої продукції. Початковий залишок готової продукції – 270 тис. грн., сума витрат виробництва – 1220, а очікувані залишки готової продукції на кінець року – 135 тис. грн. ($270 + 1220 - 135 = 1355$ тис. грн.) (по балансовій моделі відображається зменшення запасів та фінансових результатів);

10. Понести збутові витрати у сумі 316 тис. грн.;

11. Здійснити виплати за довгостроковими зобов'язаннями (50 тис. грн.) та поточними (без урахування суми податків – 827 тис. грн.) (зменшується залишок грошових коштів та сума зобов'язань);

12. Сплатити податки на суму 336 тис. грн.

Балансова модель, побудована з урахуванням прогнозованих змін, відображена у табл. 1.

Таблиця 1 – Прогнозна балансова модель господарських операцій на наступний рік, тис. грн.

Господарські операції	Активи				Баланс	Пасиви				Фінансові результати
	Необоротні	Оборотні				Власний капітал		Зобов'язання		
		запаси	дебіторська заборгованість	грошові кошти		статутний капітал	нерозподілений прибуток	довгострокові	поточні	
<i>A</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>10</i>
Початковий баланс (на 1.01 поточного року)	1070	680	602	12	2364	1050	492	-	822	
1. Придбання основних засобів	325			+,- 325				325		
2. Придбання матеріалів		400		- 400					+,- 400	
3. Витрачання матеріалів на виробництво продукції		+,- 370								
4. Витрачання коштів на оплату праці		380		- 380						
5. Списана на витрати виробництва амортизація основних засобів	- 300	300								
6. Загально-виробничі витрати		205							205	
7. Оприбуткування готової продукції		+,- 1220								
8. Надходження від продажу			- ,+ 2460	+ 2460						+ 2460

Продовження таблиці 1

<i>A</i>	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>10</i>
9. Списана собівартість реалізованої продукції		-1355								-1355
10. Списано витрати, пов'язані зі збутом продукції		-316								-316
11. Здійснено виплати за зобов'язаннями - довгостроковими - поточними				- 50 -827				- 50	-827	
12. Сплачено податки				-336					+, - 336	-336
Перевірковий баланс	1095	294	602	479	2470	1050	492	275	200	453
Перерозподіл прибутку							453			- 453
Прогнозний баланс (на 01.01)	1095	294	602	479	2470	1050	945	275	200	-

Узагальнена модель прогнозованого балансу проста за формою і містить всю необхідну інформацію для складання проектованої фінансової звітності, прогнозного аналізу обсягів та структури майна підприємства і джерел його покриття.

На основі використання даних розглянутого прикладу здійснюємо прогнозний розрахунок фінансових результатів (табл. 2).

Таблиця 2 – Прогнозування фінансових результатів на основі використання узагальнюючої балансової моделі фінансової звітності.

Показник	Прогнозне значення на наступний рік, тис. грн.
1. Виручка (без ПДВ)	2460
2. Собівартість реалізованої продукції	1355
3. Валовий прибуток (р. 1 – р. 2)	1105
4. Витрати, пов'язані зі збутом продукції	316
5. Фінансовий результат від операційної діяльності (р. 3 – р. 4)	789
6. Платежі до бюджету	336
7. Нерозподілений прибуток (р. 5 – р. 6)	453

Побудову узагальненої балансової моделі можна і доцільно здійснювати у розрізі місяців та кварталів року. Прогнозовані показники слід коригувати з урахуванням зміни умов бізнесу. При цьому бажано розробляти декілька варіантів балансової моделі з прикладанням форм прогнозованої звітності про фінансові результати, рух грошових коштів та власний капітал. Необхідно враховувати, що

запорукою якісного прогнозування фінансових показників є розуміння ув'язок між формами фінансової звітності.

Після побудови проекрованої звітності здійснюються порівняльні розрахунки у розрізі показників вихідних та отриманих у процесі проектування.

Для розробки кінцевих висновків стосовно якості проектування доцільно провести комплексний аналіз базових та проектованих показників фінансової звітності з розбивкою річних даних за кварталами та місяцями:

- дослідити склад і структуру грошових коштів та зміну залишків;
- проаналізувати зміни у власному капіталі підприємства;
- оцінити динаміку показників управління активами, платоспроможності, фінансової стійкості та рентабельності.

Отже, проектована фінансова звітність є важливим джерелом інформації для проведення стратегічного аналізу показників господарської діяльності підприємства, а тому обґрунтований підхід до її розробки є запорукою уникнення помилок у веденні бізнесу та основою для досягнення стратегічних цілей суб'єкта господарювання.

Список літератури

1. Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” від 16.07.1999 р. №996 – XIV зі змінами та доповненнями.
2. П(С)БО 1 “Загальні вимоги до фінансової звітності”, затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.03.1999 р. №87 та зареєстровано у Міністерстві юстиції України 21.06.1999 р. за № 391/3684.
3. Головка Т. В., Сагова С. В. Стратегічний аналіз: Навч. – метод. посібник для самост. вивч. дисц. /за ред. д – ра екон. наук, проф. М. В. Кужельного. – К.: КНЕУ, 2002. – 198 с.
4. Гордієнко П. Л. Стратегічний аналіз: Навчальний посібник. – К.: Алерта, 2006. – 404 с.
5. Редченко К. І. Стратегічний аналіз у бізнесі: Навчальний посібник. Видання 2 - ге, доповнене. – Львів: “Новий Світ - 2000”, 2003. – 272 с.

Автором дослідовані особливості проектування показателів фінансової отчетности підприємства, пропонуються підходи по удосконаленню існуючої методики прогнозування на основі розробки обобщенной балансової моделі проектированной фінансової отчетности.

By an author the features of planning of indexes of the financial reporting of enterprise are investigational, approaches are offered on the improvement of existent method of prognostication on the basis of development of the generalized balance model of the designed financial reporting.